

1898-02-12

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

Alhed Larsen er i København bla. for at modtage sangtimer hos Hedevig Lützhøft (Mutter).

"Chr. A." = Johannes Larsens maleri

Christian Andersen lader patroner.

Det vides ikke, hvem den omtalte

Waldemar er.

Malersalen: Peter Hansen (P.) har en

tid arbejdet på Det kongelige Teaters

Malersal.

Kinoptikon: et filmprojiceringsapparat

udviklet af englænderen Birt Acres.

Frem til engang i 1898 viste Vilhelm

Pacht kinoptikon i en bygning på

Rådhuspladsen i København. Der blev

vist lignende film i Nationals Varieté på

Vesterbrogade og i Odd Fellow

Palæet.

Razzia i byen, Røntgenske Straaler

mm må være film, man kunne se.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Christian Andersen

Julie Brandt

Louise Brønsted

Frederik Gad Clement

Peter Hansen

Frederik Hendriksen

Bernhard Hirschsprung

Fru Emma Hirschsprung

Johanne Kampmann

Marie Krøyer

Johanne Christine Larsen

Anton Lorenzen

Frederik Lützhøft

Hedevig Lützhøft

Julius Paulsen

Jens Rasmussen

Karl Schou

Marie Schou
Andreas Peter Weis
Kristian Zahrtmann
Ernst Zeuthen

Mentioned locations:
Tordenskjoldsgade, København
Langelinje, København

Archive:
Det Kongelige Bibliotek

Provenance:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære Las!

Fordi jeg ikke har skreven til Dig i to Dage, skal Du ikke tro, at jeg aldrig mere vil skrive til Dig! – Tvertimod jeg vil til at være rigtig flink nu. Men jeg har ikke været rigtig rask i disse Dage, og derfor slet ikke oplagt til at skrive. – Det er fjollet, at den Forkølelse ikke snart kan gaa over men det er sandt, den er jo kronisk, skønt det Sludder tror jeg ikke paa. – Jeg har nok hele tre Breve at takke for og besvare denne Gang. Nu skal jeg se efter hvornaar Du begyndte paa Chr. A. – Du lagde det an d. 29nde Januar. – Det glæder mig meget, at det gaar saa godt med det. Kan Du nu fortælle mig, om P. synes godt om det. – Sidst jeg skrev til Dig, var nok i Onsdags, før vi skulde op i Tordenskjoldsgade til Emmas Fødselsdag. Clement var der og vi spillede Hasard, jeg vandt en Krone, jeg plejer ellers altid at tabe. Hos Hendriks gik det mig meget godt. Jeg havde Kontorchef Weiss til Bords og Anton Lorenzen til den anden Side, det var en livlig Plads. Krøjers var der ogsaa, Fru K. er nydelig; men helst lidt paa Afstand, og hun ser ikke elskværdig ud. Zahrtmann var der, jeg talte lidt med ham, han sagde om jer at I var et "dejligt Folkefærd". – Zeuthen var der ogsaa sikken et Bondeansigt, han har! Julius Poulsen kom der Afbud fra i sidste Øjeblik, han var bleven daarlig. – De andre, der var, kendte Du vist ikke. Gamle Hendrik drak et Glas med mig og raabte noget over Bordet, som, jeg ikke rigtig hørte, men jeg mente, det var noget med "kære Minder". Da jeg bagefter sad og spekulerede paa, hvilke Minder, jeg egentlig havde med gl. Hendrik, slog det mig, at han naturligvis havde sagt "Kerteminde". Han kunde ogsaa nok se ud til, at det var noget i den Retning. – Du vilde have at vide, hvad jeg svarede Dr. L., jeg svarede kun med et Enstavelsesord, om det var ja eller nej, ved jeg ikke da jeg ikke mere husker Spørgsmaalets Ordlyd. Jeg blev altfor befippet til at kunne svare mere. – Jeg har ikke set Mutter i 8 Dage og ikke Ungen [?] i over 14, men jeg haaber snart, jeg kan begynde igen. – Det er et modbydeligt vejr i Dag, Taage og Regn. – Fru Hirschsprung havde ellers inviteret Berta og mig og et Par andre til Frokost i Lange Linjes Pavillon i Dag og derefter til en Razzia i Byen til Kinoptikon, Røntgenske Straaler, Børneudrugning o.s.v. lige saa meget vi kunde overkomme, men nu blev det daarlig Vejr. – I Morgen skulde Pan, Johanne Lugge og jeg ud til Frederiksborg til Th. Bredsdorff, bare det maatte blive godt Vejr, det kunde blive dejlig at være paa Landet en Dag. Jeg er snart ved at blive træt af dette Byliv, jeg er næsten aldrig i Ro. I Aften var vi alene hjemme, det var vist først 4de Gang i den Maaned, jeg har været her. – Jeg kunde for Resten ikke lide, hvad Du skrev om "Woldemar". Det er da ikke beundringsværdigt at være saadan en

Tørpind, der bare sidder og æder uden at se til højre eller venstre. Saa maatte han hellere blive fra et Middagsselskab og gaa alene hen paa en Restauration. Det var ingen Fornøjelse at se paa ham, han havde hængende Øjne og Hovedfacon af den Slags, der ser ud som Hjærnen er skaaren bort. Hans Kæreste havde sikkert moret sig meget bedre, hvis han ikke havde været der. Hun er ellers meget livlig, men hun maatte sidde og hænge med ham ude i et Kabinet i Stedet for at danse og more sig med os andre. Hun blev ogsaa mere og mere gnaven, til sidst tog hun Anti[ulæseligt] og gik tidlig hjem. – Har Du endnu noget til overs for Woldemar? Fy skamme Dig, hvis Du har, jeg kan ikke lide saadan nogle tørre Theorier om at holde sin Mund. – Nu har jeg ikke Tid til at skrive mere, kan Du hilse P. mange Gange fra mig. Jeg mødte Marie S. paa Gaden i Gaar, saa jeg vidste nok at han var rejst, hun havde lige været oppe paa Malersalen. Hun sagde, at hun havde været vred paa mig, fordi jeg aldrig kom derud, og hun paastod at det var hendes Alvor; hun og Fru Kampmann havde spadseret sammen forleden og skumlet sammen over at jeg gik helt op i Hirschsprunger. Men hvad skal jeg gøre, H's beder mig altid, i Gar var jeg der igen til frokost. – Jeg længes ogsaa efter at komme ud til Marie og Schou, men jeg kan ikke overkomme mere end jeg har. – Nu Farvel! – Du maa ikke være vred, fordi jeg saalænge ikke har skreven. Nu skal jeg blive flink igen. 1000 kærlige Hilsner fra Din Alhed

12 – 2 – 98

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

12/2 '98

til at kunne være mere - I har
ikke set Møbler i 8 Dage & ikke
kunne i over 14 uger. Hver
svart is kan begynde igen. - Det
er et naturligt Vilje & Dag, Taar
og Rør. - For Hverdag, borte
altesammen i Norden & ud, & er far
andre til Frankrig i mange Rindes
Corne og dertil til en Ration
i Byen til Kjøbmanden, Rindes
Påbuds, Mordens, og Rindes
Lægeplads i Rindes over Rindes
uden mig blev det daad. -
I Nagen skulde Pan, Taldans
Lige, & j ved til Frederik, & til M.
Mordardiff, bare det ustadte
blive godt. - I, der kunde blive
at dig, at være paa landet
en Dag. I er snart ved at blive
træt af disse Dage, j er uorden
af dig, i Rør, & Mørk, har is alle
Lige, det var først 4 de dag

Være her!

Forvi j ikke har været til dig i 8
Dage, skal du ikke tro at j aldrig
være vil være til dig. - Foruden
j vil til at være rigtig flink mig.
Men j har ikke været rigtig
i disse Dage, & derfor skal ikke
til at være. I det er fløjet, at den
Forkælelse ikke snart. - Rør, og
uden det er svært, den er jo
virk, skønt det. - Rindes, har
ikke paa. - I har var helt bre

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Minne at lakke for og bevare den
de laam. Nu skal jeg se efter
hvaredegar du begynder paa Olav.
D. - du lagde det om D. 29
Januar. - det glæder mig meget
at det gaar saa godt med det. Men
du er forskellig om D. synes godt
om det. - Tids. I skole og i
var i Cusrop. For vi skulde op i
Tandekjælleryde til druenes Fælled.
Alment var det og i spillene Harald,
jeg vaant en kroné og plegen ellers altid
at have. Men Henrik's gik det mig
meget godt. I gamle Kenderleup
Weiss til Nord og Nordens Landene
med den anden Side, det var en
lign. Plads. Krojers var der ogsaa
Fris H. er udfald; men helst hos
paa Sjetand, og den ser ikke
ekskursj end. Jalousmannen var
der, i Halle Nib med laam,
han sagde om jer, at I var et
"dygtigt Følkepar". - Joulmen var
der ogsaa sikker et Nordensland
han var. Julius Toultrey kom
der stros pa i nogle Gjenstande han
var bleven daarlig. - De andre
der var, Kende De vil ikke.
Gavle Henrik drak et glas med
mig og raabte ud over Stedet
som jeg ikke sigt hørte, men jeg mente
det var ud med Kære Mænd.
Du i træffer sad i spekulerende
paa, hvilke Mænds, jeg gik. han
med gl. Henrik, stod det mig, at
han varis Giv havde sagt "Korke-
munde". Han Kende ogsaa vel
se ind til at det var ud i den
Rudning. - du vilde have at vide
hvad jeg svarer de H. i svarer
Kæo med et Dordanelisard, om
det var ja eller nej, ved; ikke
de i ikke mere tidser Prospekt
lito Ordlyd, jeg blev alfar befippet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

likerent wort sig meget bedre
vis ham ikke havde været
der. Men er ellers meget til,
og men ham maatte sidde
og blege med ham inde i
et Kabinet i Skidtet for al
dansen og mere sig med a andre
Hans blev ogsaa mere og mere
geaven, til sidst la ham den
Johann og give lidt til ham. —
Har det endda lidt til
overs for Waldemar. — For
strømmen af den der har
for ham ikke saa dan den
for den Theorier om att
valde en Mænd. —
Nu har jeg ikke Tid at skrive
mere, Kan du høre

J. uanset Gange fra mig. Jo
vilde Marie P. paa Sælden
i Gaar saa jeg vilde gaa
at han var vel kom,
hans sig været oppe paa
Malersalen. Han sagde
at han havde været her
paa mig, fordi jeg altid kom
derud og blev paa det at det
var bedre bliver. Men
og Fru Kaupmanni havde
spidret sammen farleden
og skændet sammen over
at jeg gik helt op i Hovedet
spidret. Men hvor det
jeg gik, og boder mig al

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lyt i Gaar var p der igen
til, frokost. - af de gamle
pfter at konde ud til Ma-
rie & Pellen, men kan
ikke overkomme Puere
led j har. - Nu far
vel! - Du mas ikke ve-
re vred, fordi j saaledes
ikke har skrevet. Nu
skal j nok blive p
igen. - Vars Rætz
Hilse fra Din
Olle.

12 - 2 - 98

i den Maaned j har vent
ket. - j skulde for Resten ill-
ke lidt laved den skro om
"Waldemar". Det er da ikke
betændingsærdigt at være
saadan en Tørpind, der bare
sikker & æder uden at se
til sig selv eller vandre. Sa
maade han hellere blive pa
et Nivdragselskab & gaa
alene hen paa en Restaura-
tion. Det var ingen Farvej
der ar se paa ham han har
de væsente Gine & Hovedpa-
ren af den Skap, der ser ud
som Hjæruen er skaaren
bart. Hoffens kerule havde